

Sygn. akt II K 698/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Nadia Kołacińska- Sumińska

Protokolant: sek. sąd. Marta Owczarek

w obecności Prokuratora Rafała Matusiaka

po rozpoznaniu dnia 1 marca i 27 czerwca 2016 roku

na rozprawie sprawy

B. F.

s. J. i M. zd. C.

ur. (...)

w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 maja 2015r około godz.2:10 w P. (...) na ul. (...) w rejonie skrzyżowania z ul. (...) woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny motorower P. (...)nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz.2:37 - 0,71 mg/l, II badanie o godz.2:56 - 0,63 mg/l i III badanie o godz.2:58 - 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przy czym czynu tego dopuścił się będąc w przeszłości prawomocnie skazanym za takie samo przestępstwo przez Sąd Rejonowy w P. (...) sygn. akt II K 723/07

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk

orzeka:

- oskarżonego **B. F.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tą zmianą, iż z jego opisu eliminuje stwierdzenie o wcześniejszym prawomocnym skazaniu i przyjmuje, iż wyczerpał on dyspozycję art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
- na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. U. kwotę 1047,96 (jeden tysiąc czterdzieści siedem złotych 96/100) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
- zwalnia oskarżonego od kosztów procesu, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 14 maja 2015r. o godz. 02:10 B. F. jechał, jako kierujący motorowerem od strony ul. (...) w kierunku ul. (...). Razem z nim podróżowali jego koledzy: A. F. (1) oraz Ł. Z. (1). Mężczyźni podjechali pod sklep (...) na ul. (...), zatrzymali się, zsiadli z pojazdu. W tym momencie podjechał patrol Policji w osobach I. W. (1) oraz R. R.. Koledzy oskarżonego uciekli. Funkcjonariusze wezwali drugi patrol, żeby poddać oskarżonego badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony został poddany 3-krotnemu badaniu alkomatem. O godzinie 02:37 zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego wynosiła 0,71 mg/l, o godzinie 02:56 wynosiła 0,63 mg/l, o godzinie 02:58 wynosiła 0,68 mg/l.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 12 zbioru A, notatka urzędowa k. 1, protokół badania k. 2 zbioru A, zeznania Z. S. k. 1v zbioru C, k. 67v, zeznania I. W. k. 3v zbioru C, k. 39, k. 52, zeznania S. C. k. 5v zbioru C, częściowo zeznania A. F. k. 11v zbioru C, k. 54, częściowo zeznania Ł. Z. k. 13 v zbioru C, k. 52v, zeznania R. R. k. 15v zbioru C, k. 53v-54)

B. F. ma 32 lata. Jest bezdzietnym kawalerem. Jest bezrobotny, otrzymuje rentę socjalną w wysokości 600 zł.

(dowód: oświadczenie oskarżonego k. 51v, informacja o dochodach k. 48 zbioru A)

Oskarżony cierpi na chorobę psychiczną, zaburzenia afektywne dwubiegunowe. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał ograniczoną w nieznacznym stopniu zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swym postępowaniem z powodu stanu upojenia alkoholowego prostego, którego konsekwencje mógł przewidzieć. Może brać udział w czynnościach procesowych, ale musi korzystać z pomocy obrońcy.

(dowód: opinia k. 33-36 zbioru A)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 28 stycznia 2008r. w sprawie II K 723/07 B. F. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, orzeczono 1 rok zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego, świadczenie pieniężne w kwocie 300 zł na rzecz Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w P. (...), podanie wyroku do publicznej wiadomości.

W dniu 3 marca 2008r. oskarżony uiścił świadczenie pieniężne.

(dowód: z akt II K 723/07: wyrok k. 93, pismo k. 117)

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, że w nocy z 13 na 14 maja pił alkohol w postaci piwa. Jechał motorowerem, ale kierował nim jego kolega A. F. (1), oskarżony siedział za nim, a jako trzeci z tyłu siedział Ł. Z. (1). Dojechali do sklepu (...) i tam się zatrzymali, zsiadli z pojazdu i podjechała Policja. Funkcjonariusze stwierdzili, że to on kierował pojazdem.

Przed Sądem podtrzymał wyjaśnienia, wskazał, że skuter miał pojemność 49 dm³.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 12 zbioru A, k. 51v-52)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, iż oskarżony B. F. prowadził pojazd mechaniczny (motorower) po uprzednim spożyciu alkoholu.

Ustalenie faktyczne, że to B. F. kierował motorowerem Sąd poczynił w oparciu o zeznania I. W. (1) oraz R. R., funkcjonariuszy, którzy widzieli, że od ulicy (...) porusza się taki pojazd, siedziały na nim trzy osoby bez kasków, a za kierownicą siedział, dobrze znany świadkom, B. F.. Oskarżony jest im znany z racji wielokrotnie podejmowanych

wobec niego interwencji. Świadkowie ci nie mieli żadnych wątpliwości, że to F. siedzi za kierownicą. Funkcjonariusze obserwowali ulicę, którą poruszał się motorower, siedząc w radiowozie. Ulica była oświetlona przez świecące się lampy. Sąd nie ma podstaw, by nie wierzyć tym świadkom, nie mają oni interesu, by pomawiać oskarżonego. Nie mieli żadnych wątpliwości, że pojazdem kierował B. F..

Z kolei zeznania kolegów oskarżonego, A. F. (1) oraz Ł. Z. (1), są co najmniej wątpliwe. Ten pierwszy, w postępowaniu przygotowawczym, zaprzeczył w ogóle temu, by był razem z oskarżonym około 2 w nocy, podał, że ostatni raz widzieli się około godziny 19:00. Z kolei przed Sądem całą winę wziął na siebie, podał, że to on kierował skuterem o 2 nad ranem, a następnie uciekł spod sklepu (...). Obie wersje są, w ocenie Sądu, niezgodne z prawdą. Wersja zaprezentowana przed Sądem ma na celu wsparcie linii obrony oskarżonego, który jest dobrym kolegą świadka. Świadek, podając dwie sprzeczne ze sobą wersje zdarzenia, całkowicie wykluczył swoją wiarygodność. Dodatkowo nie potrafił logicznie wytłumaczyć, dlaczego przed Sądem zmienił swoje zeznania.

Także Ł. Z. (1), zeznając w dochodzeniu, wskazał, że nie był obecny, podczas eskapady motorowerem o godzinie 2 nad ranem w niedzielę. To od F. miał się dowiedzieć, że ten został zatrzymany przez Policję, i że wówczas kierować pojazdem miał F.. Z wyjaśnień oskarżonego wynika zaś, że Ł. Z. (1) był, na chwilę przed zatrzymaniem przez Policję, pasażerem pojazdu, także funkcjonariusze wskazują, że prócz F. i F., skuterem poruszał się także trzeci mężczyzna. Przed Sądem, świadek ten, podobnie jak kolega F., zupełnie zmienił zeznania, podał, że jechali w trójkę, że kierował F., a następnie uciekli przed Policją. W ocenie Sądu, jego zeznania z tego etapu postępowania, są nieudolną próbą „ratowania” kolegi, wobec którego skierowano akt oskarżenia. Świadek ten jest niewiarygodny, jego zeznania są chaotyczne.

Zeznania S. C. (2) i Z. S. (2) potwierdzają wersję podaną przez W. i R. – że zatrzymali osobę, która kierowała pojazdem. Funkcjonariusze ci podejmowali wobec oskarżonego czynności związane z badaniem na stan trzeźwości. Co ciekawe, z zeznań tych funkcjonariuszy wynika, że oskarżony wobec nich miał przyznać się do kierowania motorowerem.

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uwzględnił tylko w takiej części, w jakiej są zgodne z materiałem dowodowym, ocenionym, jako prawdziwy.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowił też materiał dowodowy w postaci treści notatki urzędowej, wyników badań alkomatem, dając pełny obraz zaistniałego zdarzenia drogowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wina umyślna oskarżonego w postaci zamiaru bezpośredniego nie budzi wątpliwości.

Zachowanie B. F., wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Sąd zmienił opis czynu przypisanego oraz jego kwalifikację prawną, z uwagi na to, że skazanie w sprawie II K 723/07 uległo zatarciu z mocy prawa przed 14 maja 2015r.

Sąd zastosował brzmienie przepisów obowiązujące na dzień 14 maja 2015r., jako korzystniejsze dla sprawcy (poprzez art. 4 § 1 k.k.)

Przeprowadzone badania wykazały obecność w wydychanym przez oskarżonego powietrzu alkoholu, co jednoznacznie wskazuje, iż w chwili zdarzenia był on nietrzeźwy.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające winę, czy bezprawność.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

W ocenie Sądu, prowadzenie jakiegokolwiek pojazdu w stanie nietrzeźwości jest zachowaniem szczególnie nagannym, gdyż taki uczestnik ruchu stanowi zagrożenie nie tylko dla siebie samego, ale także dla zdrowia i życia innych osób.

Mając na względzie powyższe, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 70 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Zdaniem Sądu kara ta odniesie pozytywne efekty wobec osoby oskarżonego. Spełni także cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania.

Zgodnie z art. 42 § 2 k.k., prowadzenie pojazdu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości skutkuje obligatoryjnym orzeczeniem wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego. Sąd orzekł ów środek w rozmiarze 1 roku, uznając, iż jest to wystarczający czas, by wyeliminować oskarżonego z ruchu, tym samym zabezpieczając społeczeństwo.

Na rzecz obrońcy oskarżonego adw. J. U., zasądzono wynagrodzenie z tytułu nieopłaconej obrony z urzędu w wysokości 944,64 zł (na podstawie § 19 pkt 1, § 14 ust. 2 pkt 3, § 16, § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz. U. z 2002 r. nr 163 poz. 1348 z późn. zm).

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od kosztów procesu – oskarżony nie pracuje, utrzymuje się z renty socjalnej o niewielkiej wysokości